

VESTNIK

SOKOLSKIH ŽUP CELJE IN KRANJ

LETO VI.

CELJE, 20. NOVEMBRA 1936

ŠTEV. 9

V S E B I N A

Cergol Izidor: Za čem naj stremi vzgoja dece?

Merčun Alojzij, Kranj:

Štirinajstdnevna prosvetna šola v Pragi

Špicar Bojan: Savezni prosvetni tečaj v Beogradu

St: Češkoslovaški narodni praznik (Načrt govora)

TEHNIČNI DEL

M. Prelog: Vadbene ure za deco obojega spola

S. Burja: Vadbena snov

Iz župe Celje

F. Č: Župne strelske tekme

Sokolski pevski večer v Velenju

Iz župne uprave — Iz župnega TO

NAROČNINA ZA 10 ŠTEVILK V LETU DIN 20—
I Z H A J A M E S E Č N O

Urejuje in Izdaja za Sokolsko župo Celje Franjo Čepin
Za Zvezno tiskarno v Celju Milan Četina

— Sokolske potrebščine —

sukno kakor tudi že gotove kroje, šajkače, telovadne majce, hlače in čevlje ter vse druge sokolske potrebščine
nudi po nizkih cenah t r g o v i n a

— Miloš Pšeničnik, Celje —

Poslužujte se tvrdk,
ki inserirajo v Vestniku!

PUPILARNOVAREN ZAVOD

HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE CELJE

prej Južnoštajerska hranilnica

CANKARJEVA C. 11 - NASPROTI POŠTE

◆
Sprejema hranilne vloge na knji-
zice in tekoči račun. Izvršuje vse
v denarno stroko spadajoče posle.
Nove vloge izplačuje takoj. Za
vloge jamči

D R A V S K A   B A N O V I N A

z vsem svojim premoženjem in
davčno močjo. Najbolj varna
naložba.

Zvezna tiskarna v Celju

*Strossmayerjeva ul. 1 se priporoča Sokolskim
društvom za naročila lepakov, vabil in vseh drugih tiskovin*

L A S T N A   K N J I G O V E Z N I C A

Izidor Cergof

ZA ČEM NAJ STREMI VZGOJA DECE?

Izmed vseh oddelkov, ki telovadijo v sokolskih telovadnicah, so gotovo najvažnejši oddelki dece; v teh oddelkih se pripravlja in vzgaja svež sokolski material, ki bo preko naraščaja vstopil v naše vrste, jih pomladil in jim dal novega vzgona. Ni pretirano, če trdim, da že lahko po stanju dece vnaprej ugotovimo ali bo Sokolsko društvo v poznejših letih uspevalo, ali bo zaradi pomanjkanja članstva in delovnih moči hiral; neizpodbitna resnica je, da je odstotek tistih, ki pristopijo v članstvo, ne da bi prej telovadili pri mladinskih oddelkih, zlasti pri deci, izredno majhen, da, naravnost minimalen in je skoro ves dotok članstva posledica njihove telovadbe pri deci, kjer se jim je vcepila v duše bodisi naklonjenost do telovadbe same, ali pa tudi ljubezen do Sokolstva. Saj je pa tudi težko pričakovati, da se bo kdo v poznejših letih privadil sokolske discipline, ki zahteva absolutno podrejevanje poedinca celoti in se vživel v tisto enakost, ki odpravlja v sokolskih vrstah vse znake, ki nas v privatnem življenju ločijo in čestokrat naravnost zamenja vloge, kar prenese prostovoljno samo tisti, ki je v sokolskem miljeju zrasel. Ko lahko tako mirne vesti trdimo, da je bodočnost Sokolstva — v mislih imam samo pravo Sokolstvo in se ne oziram na nadležne parazite in dobičkarje — odvisna od naše sokolske dece, pogledjmo nekoliko na te oddelke in ugotovimo dejansko stanje brez vseh olupšav.

Na prvi pogled lahko opazimo, da imamo v Sokolu sorazmerno malo moške, kakor tudi ženske dece in da bi se morala dvigniti ta številka za najmanj 50%, ponekod še za več. Vendar ne moremo trditi, da je to že kak uspeh, če imamo vpisanih $\frac{1}{6}$ šoloobveznih otrok (mislim, da je vzeta ta številka optimistično!) na začetku šolskega leta, tekom leta pa znaša upadek gotovo kakih 25—30%, tako da ostanejo v telovadnicah in nastopijo na nastopu večinoma otroci starih Sokolov, dočim druge dece sorazmerno ni veliko! Še večji upadek pa se pokaže pri prestopu v naraščaj in odtod v članstvo, kjer tudi marsikdo odpade, tako da v članstvo ne pride niti polovica dece. Kje je vzrok? Ali

Sokolstvo nima v sebi tiste življenjske moči in sile, ki bi te mlade idealiste pridržala v naših vrstah, ali leže vsi vzroki v sedanjih razmerah, ki idealizem naravnost ubijajo? Ne, gla v ne vzroke moramo iskati tam, kjer jih videti ne maramo, iskati jih moramo v našem napačnem gledanju na telesno vzgojo dece, našli jih bomo v pogrešeni: metodičnem postopku vaditeljev, ki povečini ne vedo, kaj morajo s telesno vzgojo pri deci doseči in kakšne naloge so se lotili! Da, bratje, ravno v tem leži največja krivda za uhajanje mladine iz Sokola, za njeno prestopanje k nogometu, skavtom in drugam. V rokah imamo kamen in dleto, ne znamo ali pa tudi nočemo znati, kako je treba dleto uporabiti in nastaviti, da dobimo izklesan in trajen kip; krivda ni ne v kamnu, ne v dletu, ampak v kiparju-vaditelju! Vprašajmo se sedaj, kako naj postopamo pri vzgoji dece, da teh posledic ne bo več, ali pa, da jih bomo vsaj omejili?

Brat Lavrenčič, ki mu moramo priznati, da je v vzgoji dece specialist, pravi: »**Deca se naj mnogo igra, skače, je in spi!**« V tem stavku je obsežena skoro vsa telesna vzgoja dece od rojstva do prestopa v naraščaj. Četudi ločimo pri deci razne starostne dobe, vendar opazimo pri vseh teh dobah nekaj skupnega, nekaj, kar velja in mora veljati za vso deco: otrok hoče iger, skakanja in veselja! Resnih vaj njegova duševnost ne prenese, telovadba po vzorcu starejših je za njega smrt. Dokaz temu je nagajivost dece, ki mora stati v vrsti in čakati, dolgo čakati, da pride na drog in napravi kakšen vzmik ali kaj sličnega; nekaj časa bodo stali na miru, kmalu se bodo začeli razgovarjati, suvati, vrste ne bo nikjer več, vodnik se bo začel razburjati in rezultat vsega je največkrat, da vodnik otroka spodi domov in s silo vzpostavi disciplino. Zakaj je moral ta otrok domov? Je bila temu vzrok hudobija in zloba? Redkokdaj! V večini slučajev je vzrok ta, da otrok ni mogel na drugi način zadovoljiti svojega gibalnega nagona, ker mu vodnik ni dal prilike, in je moral domov, ne radi svoje krivde, ampak zaradi pogrešene metode vodnika. Od rojstva dalje lahko opazujemo razvoj gibalnega nagona, ki se z brcanjem, dviganjem glave, sedenjem, vstajanjem, stopicanjem in končno s hojo in tekom razvija več ali manj svobodno do časa, ko mora otrok v šolo. Sedaj pa nastane nankrat sprememba; v šoli mora sedeti na miru, po cesti ne sme tekati in se pretepati, ker je sicer slabo vzgojen, doma za igranje in skakanje ni prostora in ko pride končno k nam v telovadnico, kjer bi mu morali dati vsega tega v izobilju, mora v vrsto, se sicer tu in tam kaj zaigra, ves ostali čas pa koraka in čaka v vrsti, da izvede nekaj suhoparnih vaj. Popolnoma isti proces je z otrokovim izraževalnim nagonom, ki se pojavi v njem s tistim trenutkom, ko pride na svet. Ta prvi krik ga spremlja vso otroško dobo, to je njegov tipični način izražanja, ki ga ne smemo preveč omejevati. Povsod mora biti tiho in go-

voriti mirno, pustimo mu vsaj v telovadnici, da se povrne v svoj element in se razživi do skrajnosti! Če otrok pri vajah ne vpije in kriči, ne doživlja kot bi sicer! Ne poslušajmo nasvetov tistih, ki si discipline ne morejo ustvariti na drugi način, ko da zahtevajo od dece absolutno tišino in čuvanje stalnih redovnih tvorb!

Spoznati moramo duševnost dece in se temu prilagoditi! Vodnik mora biti deci najboljši prijatelj, kar pa bo postal le, če se ji bo približal in bo ravnal z njimi kot enakimi; deca ne sme opaziti, da jo smatraš za manjvredno, ker jo bo sicer to odbilo. Deci ne smeš nikoli ničesar vsiljevati, ampak moraš vsako nalogo postaviti tako, da jo bo rada in z veseljem izvršila. Temu se najlažje prilagodiš, če opazuješ, kaj dela v prostih urah, si to zapisuješ in ji daješ potem isto snov, ki si jo pa prej seveda uredil in razvrstil. Pri vsem tem se zavedaj, da je deca samovoljna in da je treba to upoštevati, iti otroku nasproti in mu dati to, kar hoče! Otrok mora imeti svojo pot, ki mu jo je treba odpreti in ovire odstraniti! Izbira vaj mora biti širokogrudna, paziti pa moramo na pravilen način pri izvajanju. Pri telovadni uri, ki naj ne traja manj kot 60', je treba predelati vse mišične skupine in sklepe. Zlasti moramo jačati mišice hrbta, ki oslabe radi stalnega sedenja, pri čemer se drži deca naprej in tako te mišice razteza in slabi; to je važno radi drže telesa in položaja hrbtenice, ki se ne sme preveč izbočiti, ker se sicer prsa ude-rejo, prsna votlina se zmanjša in je s tem ovirano delo pljuč in srca. Za odstranitev oz. preprečitev te hibe so vse vaje, kjer se hrbtne mišice krčijo n. pr. vis zadaj, zakloni v leži na hrbtu, plazenje po vseh štirih itd. Pri dečji telovadbi se poslužujemo prav vsega orodja, upoštevati pa moramo pri tem telesno konstrukcijo dece in njen temperament. Zato na orodju ne smemo vaditi čiste opore in preveč visa, pri katerem je posledica prav ista kot pri opori in se moramo izogibati vseh drž. Na orodju vadimo lažje vaje okretnosti, ravnotežja in zamah, vse to pa v kratkih in živahnih sestavah; če je dece mnogo, postavimo več orodij, otroci naj delajo vaje v masah, ker pridejo tako večkrat na vrsto, fiziološki učinek pa je isti, kot če bi delal posameznik. S temi vajami v masah pa dosežemo še nekaj drugega: deco navadimo okretnosti in izogibanja, privadi se že v mladosti pre-riivanja in tekme, kar bo pozneje še kruto potrebovala. Vzpo-redno z vadbo pa je treba deco tudi navajati k disciplini, ven-dar ne k strogi in rigorozni kot člane in delno naraščaj, ampak k temu, da hitro in disciplinirano izvrše vse, kar zahtevaš. V to svrhu naj ti služi piščalka, s katero daš znamenje za pozornost in tišino, z doslednostjo doseži, da se hitro postavijo v tvorbo, ki jo zahtevaš — temu ti lahko pripomorejo primerne tekmo-valne igre — in da izvršujejo vse vaje, ki jih pokažeš. Ne za-držuj dece v položaju »mirno« ali pa v drugih tvorbah, ampak preidi hitro v druge tvorbe ali pa daj voljno! Važno je tudi, da

vajo vedno pokažeš in ne samo razložiš, kajti deca lažje in točneje dojemata to, kar ji pokažeš; kar govoriš, povej kratko, točno, logično in razumljivo ter tako glasno, da slišijo vsi; če vaje ali igre niso razumeli, prekini in ponovno razloži! Vsa povelja, ki jih daješ, deci nekako sugeriraj, ne pa da šteješ z normalnim glasom! Na deco ne kriči, vsa telovadna ura naj izzveni kot nekaj prijateljski pogovor, pri katerem ti seveda ne sme manjkati avtoritete in tudi odločnega tona in naglasa!

Pri deci se mora povdarjati načelo skupnosti, kar dosežemo z vajami v masi in z igrami. S tem pa seveda ni rečeno, da moramo vadbo v vrstah opustiti, saj nam ta razdelitev služi le za to, da pridejo telovadci večkrat na vrsto in da so podeljeni na telesno enako sposobne skupine. Tudi proti načelu enakosti ne smeš grešiti! Pri telovadbi, nastopih, akademijah in izletih ti morajo biti vsi telovadci absolutno enaki, pri vseh predpravicah naj odloča samo sposobnost in nič drugega! Ako v tem grešiš, bo deca to takoj opazila, pri oddelku bo nastala zavist, vzgojil se bo čut manjvrednosti in oddelek bo pričel hirati. Še na nekaj drugega hočem tu opozoriti! Pridejo slučajji, da deca ni razpoložena, mogoče je tako vreme ali pa se je kaj posebnega zgodilo. V takih slučajjih ne sili dece k vajam, ki jih ne dela baš rada, dasiravno so mogoče potrebne; nikjer ni rečeno, da ne smeš tisto uro vaditi kaj drugega! Sploh pa se drži načela, da daš na začetek ure vaje, ki jih imajo zlasti radi, to pa zaradi točnosti prihajanja in pa zaradi tega, da takoj v začetku ure dvigneš razpoloženje.

Pri deci mora biti vzgoja čimbolj individualna! Naloga vaditelja je, da spozna značaj vsakega otroka in se po tem tudi ravna; proti deci z dežele in proti delavskim otrokom bo postopal drugače, kot proti meščanom. S tem nikakor ne kršimo načela skupnosti, temveč skupnost še bolj jačamo, ker vzgajamo dobre poedince, kateri šele bodo stvorili trdno skupnost, kajti sama beseda »skupnost« je fraza, ki se ne da oživotvoriti brez posameznikov!

Kaj lahko povzamemo iz vsega navedenega? **Pri vzgoji dece ne smemo gledati na uspeh v telovadbi, ampak na to, da se deca pravilno in do skrajnosti razgiblje, da je po končani uri zadovoljna in vesela!** Deco moramo prikleniti na sokolsko telovadnico; če tega ne bomo napravili, naloge nismo izvršili; **česar nimamo, tega vzgajati ne moremo!** Kaj nam pomaga, da deco gnjavimo po telovadnicah, jo naučimo nekaterih prvin in jo spravimo na nastope, če pa potem izgine drugam, kjer svoj gibalni nagon lahko bolj uteši. Poslužujmo se pri naši vzgoji vseh modernih sredstev, pazimo pa pri tem na pravilen način, da bomo dobili k naraščaju zdravo, pripravljeno in, kar je glavno, zadovoljno mladino, ki bo v telovadnicah tudi ostala! Vodnik naj se ne boji prirejati z deco če-

stih izletov, **jo sam** prosvetno vzgajati in ji nuditi glazbe ter veselja, saj se mu bo to stotero izplačalo, ko bo videl pred seboj vrste mladih, zdravih in zadovoljnih naraščajnikov, ki jih je vzgojil sam! Prenehajmo vendar enkrat s to prakso, da damo deci najslabše vodnike, ki so še ostali in so na razpolago, z izgovorom: »Otroke boš pa ja znal voditi in komandirati!« Baš te otroke je težje voditi kot člane, za katere se določa navadno najboljše vaditelje. Vodniku dece ne smemo vsiljevati, kajti on jo mora **ljubiti**, biti mora **potrpežljiv** do skrajnosti in imeti mora končno še dve lastnosti: **točnost in doslednost** s telovadnici, pa tudi izven nje!

Mnogi izmed tistih, ki bodo brali te kratke vrstice, bodo zmajali z glavami, češ: »To so same novotarije; če je šlo do vedaj po starem, bo šlo še naprej!«, nekateri pa bodo gotovo pomislili: »Mogoče pa . . .?«

Rimsko katoliški župnik gosp. Ivan Vinodolac blagoslavlja skupno s pravoslavnim svečenikom temeljni kamen za Sokolski dom v Jagodni 1936.

Flojzij Merčun, Kranj

ŠTIRINAJSTDNEVNA PROSVETNA ŠOLA V PRAGI

Ko sem izvedel, da sva z bratom Bendišem izbrana za prosvetno šolo ČOS v Pragi, sem se čutil izredno srečnega zlasti zato, ker se mi je vendar enkrat izpolnila davna želja, da bi videl na lastne oči klasične sokolske kraje, v katerih je tekla zibelka našemu pokretu.

Svoje znanje češčine, kar mi ga je še ostalo izza gimnazijskih let, sem pridno izpopolnjeval. Pri tem sta mi izvrstno služili knjigi: Češka početnica od br. prof. Bogoljuba Krejčika in Učbenik češkega jezika od prof. F. Zpevaka, ki ga je za Slovence priredil prof. J. Oražen.

Ko sem se oskrbel s potnim listom in valutami, sem se poln veselih nad odpeljal preko jugoslovenske meje pri Mariboru. Najprej sem si ogledal Graz. Lepo živahno nemško mesto, ki malce diši še po Slovencih. Ampak to spada že v zgodovino.

Za Grazem Dunaj. Velikansko in elegantno mesto, nekdanj polno razkošja, danes pravzaprav životari. Tu se mi je po 20 letih izredno živo pojavil v spominu tisti avstrijski duh, ki so nam ga vcepljali v osnovni šoli in nižji gimnaziji in nam je bil tako zopern, da smo vse narobe vzeli, kar so nam »dobri patriotje« podali. Izredno sem bil vesel, ko se je moja nemščina v tramvaju enkrat izpotaknila, da mi je sprevodnik začel kar po češko. Sprva nisem bil na jasnem, kako do tega pride, potem pa sem se spomnil. Imel sem sokolski znak in ta naju je zbližal. Kasneje mi je bila stvar še jasnejša, ko smo imeli v Pragi enega brata in eno sestro iz Dunajske sokolske župe.

Obiskal sem tudi našega rojaka Slovenca iz Škofje Loke dr. Regna, ki slovi v znanstvenem svetu kot odkritelj slušalnih organov pri žuželkah. Živo se je zanimal za razmere v Jugoslaviji, zlasti za naše šolstvo.

Za Dunajem so me sprejeli v svoje varstvo bratje Čehoslovaki. Že koj sem opazil, da je marsikateremu ugajal moj sokolski znak in so se samo čudili, ker jim nisem odgovarjal v gladki češčini. Sokolski znak imajo namreč prav tak kakor mi. Znova in znova sem jim moral pojasnjevati, da sem Jugoslovan in da imam znak SKJ.

Zjutraj 14. avgusta sem se znašel na Masarykovem kolidvoru v zlati Pragi. Brž sem se podal v mesto in ogledal največje znamenitosti: Husov spomenik, Karlov most, Hradčane, kjer stoluje prezident bratske republike, in Tyršev dom, ta cvet in plod sokolskega dela. Najprej me je pozdravil brat domovnik, s katerim sva bila po par besedah naravnost znanca. Pravil mi je, da pozna Kranj in Gorenjsko in je bil v bojih pri Sv. Gabrijeleu in na Sv. gori pri Gorici. Zaupal mi je, da je neki Jugoslovan prišel že včeraj. Res jo je kmalu nato primahal br. Bendiš iz Zagreba. »Ti si že od včeraj tu?« ga vprašam. »Ne, daš sam došao!«, se odreže. A kaj s tem zagonetnim tretjim bratom Jugoslovenom, ki je nama na mah postal največja praška znamenitost? Šla sva ga iskat in našla brata junaka Bolgara iz Varne. Sijajno!

Še istega dne je bilo vpisovanje, nato pa smo pričeli z rednim delom. Vstajanje vsak dan ob 5. uri, od 6.—7. ure telovadba, nato zajtrk in predavanje skoro do 13. ure. Ob 11. uri je bilo okrepčilo, ob 13. uri kosilo in ob 15. uri zopet okrep-

čilo, nato predavanja do 17. ure, potem telovadba do 18. ure, sledila je večerja in ob 22. uri spanje. Predavanja so bila izredno zanimiva, saj so se vrstili bratje in še celo ena sestra, ki so se res odlikovali v sokolskem delu. Po očetovsko je za nas skrbel brat Klicpera, ki nas je utrjeval v sokolskih vrlinah. Krasno, včasih naravnost ganljivo nas je seznanjal z življenjepisi sokolskih velikanov brat Hrebrik. O Jugoslovanskem sokolstvu je krasno govoril prosvetar ČOS brat Krejči. S svojo duhovitostjo se je med ostalimi predavatelji posebno odlikoval brat Pelikan, tajnik ČOS. Prav nič ni zaostajala za temi predavatelji sestra Lasovska. Dasi so bila predavanja dolga po 1 uro 45 minut, smo jim vendar sledili z vso pozornostjo.

Mene pa je predvsem veselila telovadba pod vodstvom brata Pehačka. Jutranja telovadba je sestojala iz prostih vaj, ki smo jih izvajali izključno na klavirski takt, nato tekme in igre, h koncu pa petje koračnice. Od jugoslovenskih smo zapeli: Oj, neka živi Jugoslavija! Popoldne orodje in lahka atletika. V rodnih telovadbi so bratje vodniki takoj prvega dne pretipali naše zmožnosti in nas po njih uredili v vrste. Dasi prosvetarji, smo telovadili vsi brez izjeme 50 bratov in sester in še kar precej dobro. Tam se tehnično in prosvetno delo preliva eno v drugo brez vsakega trenja, ker je vsak Sokol telovadec. Le da se nekateri telovadci odlikujejo kot dobri tehničarji, drugi pa kot prosvetarji. V tem je pravzaprav zapopadeno bistvo Tyrševega Sokolstva.

Zanimiva je bila tudi govorniška šola pod spretnim vodstvom brata Pelikana. Nastopil je vsak izmed 50 udeležnikov z enim govorom v svojem materinem jeziku. Tu se je pokazala bratska slovanska vzajemnost. Največ govorov je bilo v češčini, precej v slovenščini in eden v ruščini. Brat Bendiš iz Zagreba je govoril »o našem sokolskem radu na selu«. Sam sem imel pa pol ure dolg govor »o razvoju in organizaciji Jugoslovenskega Sokolstva«. Ker sem govoril slovensko, je brat Pelikan težja mesta prestavljal v češčino. Posebno je ugajalo bratom in sestram, ko sem povdarjal, da je naše Sokolstvo pravo Tyrševo Sokolstvo, ki se ne razlikuje od češkega in sta Tyrš in Fügner nam isto kakor bratom Čehom. Brat junak Černovodov nam je govoril o pomenu Junaka za bolgarski narod. Le to mi ni ugajalo, da so nekatere sestre in večina bratov svoje govore čitali.

Posebnost zase so bili izleti. Najprej smo si ogledali zgodovinske in umetniške znamenitosti Prage. Eno nedeljo smo porabili za celodnevni izlet v Novi Jahimov, kjer je slavni Tyrš deloval kot domači učitelj, in do lovske kočice, kjer se je prvičkrat sestel s Fügnerjem, kasnejšim soustanoviteljem našega pokreta. Meni, ki sem vaju gorenjskega zraka, je bil ta izlet kakor ribi voda. Krasen je bil izlet skozi romantično Šarko do mesta, kjer je umrl Vaniček in povratek preko žaloste Bele gore, kjer se začno že praška predmestja. Spotoma smo videli lepo,

novu stavbo kolej (kolegum) kralja Aleksandra I., dom jugoslovenskih študentov. H koncu tečaja smo se podali na Olšansko pokopališče, kjer počivajo telesni ostanki naših sokolskih velikov br. Tyrša in br. Fügnerja. Nad grobom se dviga ogromen obelisk z reljefom pokojnih in s ptico sokolom na vrhu. Ene izmed sester je imela spominski nagovor in zapeli smo češkoslovaško narodno himno ter položili na grob krasen venec.

Ta kratek čas 14 dni nas je tako zblížal in zvaril v eno celoto, da smo bili vsi enih misli in enih čustev. Čehi so se zanimali za razmere v Jugoslaviji, mi pa smo občudovali njihov demokratizem. Nam iz Jugoslavije je bil posebno dobrodošel br. Navratil, pravoslavni svečenik iz Munkačeva, rodom Čeh, ki je študiral v Jugoslaviji in poznal razmere v obeh bratskih državah. Dala sva mu častni naslov brat mentor. Brat Bolgar nas je seznanil s posebnostmi Bolgarske in Črnega morja. Slovaki so se navduševali za svojo Tatro, jaz pa sem jim pokazal ploščo s Triglavskega vrha, ki je vzdana v zunanjo steno Tyrševega doma. Še Rus izpod Karpatov se je pridružil tej slovanski pestrosti.

Tako smo se kar prekmalu znašli v zadnjih dneh in na poslovilnem večeru. Zahvalili smo se bratom za gostoljubnost in bratske nauke, želež, da bi zlata Praga, ki ima tako krasno lego v srcu Evrope, še za naprej ostala tudi srce Slovanstva.

Naslednjega večera, ko so že brzovlaki vozili brate in sestre na vse strani slovanskega sveta, smo se našli pri pivu še trije tečajniki Rus, Bolgar in Slovenec in se navduševali za slovansko bratstvo, kateremu granitni temelj naj bo Tyrševo sokolstvo.

Vrnil sem se preko Salzburga. Že na vožnji od Jesenic do Kranja pa sem se ob pogledu na Triglav prepričal o resničnosti pregovora: Povsod je lepo, a doma je najlepše.

Zahvaljujem se bratskemu saveznemu prosvetnemu odboru za to izredno odlikovanje in upam, da bom s tem znanjem, ki sem si ga pridobil v svetu, sokolski stvari veliko koristil.

Špicar Bojan

SAVEZNI PROSVETNI TEČAJ V BEOGRADU

Od dne 5. do 19. avgusta t. l. se je vršil v Beogradu v Savezni prosvetni šoli splošni prosvetni tečaj. Udeležilo se ga je 47 tečajnikov. Iz Dravske banovine sta poslali župi Kranj in Novo mesto po dva, župe Celje, Ljubljana in Maribor pa po enega.

Tečaj je bil organiziran na penzionatskem sistemu po zamisli predsednika S. P. O., br. dr. Vlade Belajčiča. Prostore, ki so bili zelo lepi in udobni, tako da so nas kar presenetili, je dala na razpolago uprava Studentskog doma, ki je zadužbina blagopokojnega kralja Aleksandra I. Zedinitelja, kar je dalo temu tečaju še poseben povdarek.

Predavanja so bila zasnovana zelo dobro in videli smo, da so se predavatelji z vso požrtvovalnostjo zavzeli za stvar. Posebno so navdušila predavanja bratov Lavrenčiča iz Maribora in Stanojeviča iz Petrovgrada ter sestre Vojnovičeve iz Beograda. Med tečajem so se vršili tudi izleti in tako dne 10. avgusta popoldanski izlet na aerodrom in dne 16. avgusta na Oplenac. Tudi na teh izletih se je pokazala sijajna organizacija in posebno izlet na Oplenac nam bo ostal vsem v nepozabnem spominu.

Priznati moramo, da je tečaj zelo dobro uspel. To se je pokazalo posebno na poslovnem večeru, ko so mnogi izmed bratov in sester izjavili, da je bilo sicer zelo lepo, samo trajalo naj bi vsaj še en teden. Živeli smo vedno skupaj kot prava sokolska družina in pridobili mnogo, mnogo dobrega in koristnega, kar nam bo pomagalo pri delu v edinicah.

Zato se zahvaljujem še enkrat, posebno bratu predsedniku S. P. O., kakor tudi vsem drugim prirediteljem in predavateljem, za njihovo požrtvovalno delo, ki gotovo ni ostalo brez uspeha.

St.

ČEŠKOSLOVAŠKI NARODNI PRAZNIK

(Načrt govora pred vrsto)

Leto za letom obhajamo z brati Čehi njihov narodni praznik kolikor mogoče slovesno, manifestantno, z najizbranejšimi besedami in najkrepkejšimi frazami. Čas je, da si pogledamo realno naše bratstvo, trezno presodimo naše zavezništvo da nam ne bo zveza z bratsko ČSR zgolj politična kombinacija, ki nam jo narekuje sodobni optimizem, ki zatone bržko se politične zveze spremene. Da bomo umeli realnost naših čustev, presodimo medsebojni odnos po:

- a) zemljepisni legi: povsod osrčje Evrope, na križišču pglavitnih političnih in gospodarskih cest, obdani od mogočnih neslovan-skih sosedov;
- b) zgodovini: Samovo kraljestvo je obsegalo tudi naše pokrajine. Přemysel Otokar II. je izgubil Štajersko, Luksenburžani in Habsburžani so vladali obema narodoma in stolovali dolga stoletja na Hradčanih. Celo celjski grof Ulrik si je utvarjal, da bi mogel vreči češko krono.
- c) jeziku: vsi slovanski jeziki imajo prehodna narečja, da ni med njimi nikjer prave jezikovne meje. Ohranjeni so ostanki tega prehoda tudi pri severnih Slovencih, ki govore mesto polglasnika po severnem načinu e, den, ves, do Čehov. To zvezo so razvili Bavarci in Madjari, to so se kakor klin zabili med severne in južne Slovane.
- č) kulturni zgodovini, ki nam je zlasti v dobi romantike kazala pot: Dobrovsky-Kopitar, Čelohovsky-Čop, Šafařík: Slov. starožitnosti, Kollar-Gaj, Vraz, Jenko. Čehi so kakor Nemci

Germanijo dvignili Majko Slavo ter ustanovili vseslovansko sokolsko organizacijo: Tyrš Fügner.

- d) politični zgodovini: Leta 1848. je na vseslovanskem kongresu v Pragi, Vraz podpredsednik kongresa. Skupni napori v dunajskem parlamentu, zlasti v skupnem uporuh proti Dunaju.
- e) v svetovni vojni: Mafija deluje skupno na obe strani, saj so povsod Masarykovi učenci. Razlika obstoja le v gledanju na obseg, kajti Čehi zahtevajo vse dežele češke krone, Jugoslovenci pa ozemlje svojega naroda. Odtod različno gledanje na majšinska vprašanja.

Tako je stanje v preteklosti in sedanjosti. Kam gre pot v bodočnosti. Ni dvoma, da je Podonavje zemljepisna in gospodarska enota, temu se mora prej ali slej približati tudi politično stališče. Masaryk pravi: Avstrija je bila za dolga stoletja rešitev podonavskega problema, a to je bila ena izmed možnih rešitev. Podonavje so zasedli Madjari ter dospeli do umstrate in Leha, zavzeli Osmani ter oblegali Dunaj, Habsburžani so se polastili Podonavja po bitki pri Mohaču in ga izgubili v svetovni vojni.

Podonavje se ne more izgraditi v nobeni kombinaciji, kjer bi ne bile države Male antante, Čehoslovaška, Jugoslavija in Romunija vogelni kamni.

Vsa gledišča v preteklosti, sedanjosti in bodočnosti nam kažejo, da nas naše čustvo ne vara, če vidimo v Čehoslovakih svoje brate in svoje naravne zaveznike. In v tem znamenju obhajamo tudi njihov narodni praznik kot svoj narodni praznik v želji, da bi obe državi, Čehoslovaška in Jugoslavija, ki sta rojeni takorekoč istega dne, si ostali edini v skupnem razvoju vso bodočnost. Mi moremo zagotavljati in zahtevati le: Zvestobo za zvestobo.

T E H N I Č N I D E L

III. Prefog

VADBENE URE ZA DECO OBOJEGA SPOLA

44. ura:

Osnova.

Razgibanje z lovom; lovi dvojica.

Redovne vaje: »Na levo krug!« — na mestu in med pohodom.

Zavese na doramenskem drogu iz položaja bočno. Dviganje in prenašanje tovariša — tudi na dveh palicah in tekmovalno.

Skok v globino z lestev iz seda.

Igra: »Izmenski tek« — s preskoki čez ovire in predajo na mestu.

Razgibanje z lovom; lovi dvojica.

Trčočim korakom napred! — poženemo deco po telovadnici, da se razteče in razigra — nato določimo dvojico, ki se prime za roke in lovi ostale. Dvojica se pri lovu ne sme spustiti! Ulovljen stopi v dvojici na mesto onega, ki ga je ujel. Med igranjem, posebno še v manjših telovadnicah, razpostavijo igralci nekaj orodja, kakor stojala, konja, kozo, da se lažje izmikajo. Dvojica, ki predolgo nikogar ne vlovi, se izmenja z drugo. Zabranjaj med igranjem plezanja na orodja!

Redovne vaje: »Na levo krug!« — na mestu in med pohodom.

- A) 1. Ponovi obrate na mestu v desno in v levo! (Smer obrata k istoimenski lehti: »Na desno!« k desni lehti, »Na levo!« k levi lehti).
2. »Na levo krug!« — celi obrat v smeri leve lehti. (Pravilnost obrata -- zadnja noga, to je desna, se napne, dotik tal samo s prsti, prisun desne po najkrajši poti, a ne skozi odnoženje; z lehtmi se ne zamahuje). Vadi v začetku na dve dobi, na 1. obrat, na 2. s prisunom desne stoji spetno!
3. Istotako bi lahko vadili »Na desno krug!« Poskusimo! V splošnem pa tega ne delamo — zakaj? (Radi točnejšega in enostavnejšega izvajanja).
4. Vadi »Na levo krug!« v vrsti in v redu!
5. Vadi lepo korakanje, da pripelješ člen ali vod na drugo mesto in ponavlja »Na levo krug!«

- B) 1. Ponovijo $\frac{1}{2}$ obrate na mestu.
2. Ponovijo »Na levo krug!« na mestu.
3. »Na levo krug!« med pohodom v redu, redih ali dvojnih redih. Pri izrekanju povelja moraš gledati, da izgovoriš izvršilni del povelja »krug!« tedaj, ko postavijo telovadci na tla levo nogo. Nato napravijo še korak z desno, se obrnejo na prstih obeh nog za celi obrat v levo stran in izstopijo z levo nogo. (Začneš povelje tudi na levo nogo, ker ga razdeliš na tri dele: »Na« na levo nogo, »levo« na desno nogo, »krug« na levo nogo). Odpravi nepotrebne zamaha z lehtmi, razno spakovanje, kakor predklon, pretirano dviganje nog, predolgi korak, zamah z glavo itd.!
4. Korakanje v vrsti ali razvoju. Vadi »Na levo krug!« in zlasti pazi, da ne delajo predolгих korakov, ker preidejo preveč iz ravnjanja — ravnjanje se vrši po večjih.
5. Isto s hitrejšim korakanjem.

Zavese na doramenskem drogu iz položaja bočno.

Postavijo se k drogu z desnim bokom, se oprimejo droga z obema rokama in napravijo zgibo čepno:

- A) 1. Zgiba čepno — zavesa v desnem podkolenu — zgiba čepno; ponavljati!

2. Isto z levo nogo!
  3. Menoma zavesa v desnem in levem podkolenu!
  4. Zavesa v desnem podkolenu — levo nogo skrčuj in napenjaj!
  5. Isto nasprotno!
  6. Zavesa v desnem podkolenu — ročkanje na mestu — spuščati menoma z desno in levo.
  7. Isto v zavesi v levem podkolenu.
Po možnosti vadi na dveh drogih, za silo pa služijo tudi lestvine od bradlje!
- B) 1. Zavesa v podkolenih (desna z desne, leva z leve strani) — večkrat!
2. V zavesi v podkolenih menoma spuščaj z levo in desno ter vzročuj!
  3. Zavesa v desnem podkolenu in desnem komolcu — z levo odročiti!
  4. Obratno!
  5. Vadi 3. in 4. vajo menoma!
  6. Zavesa za obe peti.
  7. Zavesa za obe peti — menoma spuščaj in odročuj z levo in z desno!

Dviganje in prenašanje tovariša — tudi na 2 palicah in tekmovalno.

A) Deco razvrstimo v petorice.

1. Četvorica dviga petega, ki se napravi otrplega v leži na trebuhu. Dva ga primeta za ramena, dva za noge. Pri vsaki vaji menjavajo, da pridejo vsi na vrsto.
2. Peti napravi vzporo ležno za rokama na dveh palicah, ostala četvorica ga dvigne s palicama in ga nese nekaj korakov naprej (za prvo palico drži, druga je v narti).
3. Četvorica dviga telovadca, ki se napravi otrplega v leži vznak. Dva za ramena, dva za noge.
4. Četvorica dviga telovadca, ki se napravi otrplega v leži vznak na dveh palicah (ena je na tilniku, druga na meči) ter ga prenese nekaj korakov.

B) Četvorice prenašajo tekmovalno tovariša na dveh palicah do gotovega mesta v vzpori ležno za rokama in v leži vznak (glej 2. in 4. vajo A!)

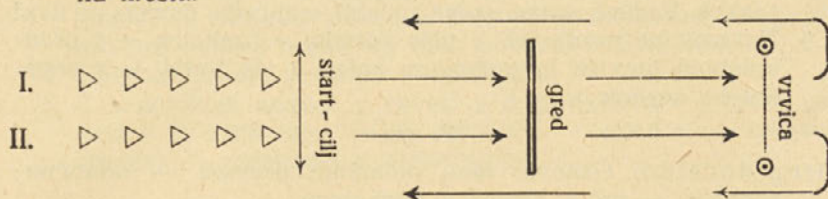
Skoki v globino z lestev iz seda.

A) Za te skoke se uporablja poseben stol, ki se s kavli pritrди na navpično lestev. Telovadec sede na stol, z rokama se opre na stol ob bokih in z lahkim zamahom v prednoženje izvede sesed naprej ali skok v globino iz seda. Doskok naj bo na prste, prožen in lahek. Ko si telovadci pridobe občut, dvigamo polagoma stol. Kjer ni lestev, se te vaje vadijo s kakršnekoli višine na drugih orodjih in napravah, hiba je le v tem, da se ne more poljubno določevati višina.

- B) 1. Vadijo isto kot skupina A).
 2. Skoki s polobrati v desno ali v levo.
 3. Na stol splezajo po lestvi na razne načine.

Igra: »Izmenski tek« (štafeta) s preskoki čez ovire — predaja na mestu.

A) 1. Deco razvrstimo v 2 vrsti za startno črto, ki je obenem cilj. Pred vrsto postavimo v gotovi razdalji (po obsežnosti telovadišča) gred, še naprej pa stojala z vrvico. Na dani znak prva iz vrst stečeta s predajnim palicama (zastavice, ročke), preskočita gred, preskočita vrvico ki je nekaj višja, stečeta okrog stoljal na zunanji strani k svojim vrstama, ter izročita predajni palici naslednjima, ki takoj stečeta po isti poti. Zmagovalna vrsta je ona vrsta, katere zadnji telovadec je prvi priteknel s predajno palico na cilj, a ni delala vrsta nobenih napak (da bi telovadci prezgodaj utekali, ali ne prešli pravilno ovir, podrli vrvico). Mesto gredi bi lahko postavili druge ovire, kakor stole, klečeče telovadce itd., vendar naj bo ovira čez ves prostor!

2. Igro izvajaj 3 do 5 krat, obenem vrvico zvišuj, tudi zamenjaj prostore ter obrni vrsti, da začnejo manjši.

B) 1. Kot v skupini A).

2. Teci do vrvice od zunanje strani in preskakuj ovire v teku nazaj!
 3. Preskakuj ovire tja in nazaj! (Pri tem naj bo vrvica nekaj nižja!)

Pridno uporabljajte gradivo za možko deco od J. Lovrenčiča, objavljeno v 1., 2. in 5. številki »Sokola« etnik 1936! (Dalje).

S. Burja

VADBENA SNOV

17. ura

Drog doskočno: Osnova: vzmik spredaj — kolebanje.

1. Naskokoma vzmik spredaj — premah odnožno z d. v sed desnonožno — premah odnožno z l. v sed snožno — sesed naprej.
 2. Z zibom vzmik spredaj — premah odnožno z d. v sed desno-

nožno — premah odnožno z l. v sed snožno — $\frac{1}{1}$ obrat v d. desnoročno v vzporo spredaj — seskok nazaj.

3. Naskokoma predkoleb v visu spredaj — zakoleb — s predkolebom vis oporno — zavesa v podkolenih (znotraj) — kolebanje v zavesi — v zakolebu vzročiti — s predkolebom seskok. Vaditelj prime vadca za lehti, v začetku čuvajta po dva!
4. Naskokoma predkoleb v visu spredaj — zakoleb — s predkolebom prevlek in podmetno koleb v vis zadaj — v predkolebu seskok.

18. ura

Drog dočelno: Osnova: meti odnožno: premah — odbočno: preskok — toč v zavesi v podkolenu.

1. Naskokoma vzpora spredaj — vskok odnožno z l. — seskok naprej.
2. Naskokoma vzpora spredaj — prednožiti — z zanoženjem odbočka v l. Odbočka ti uspe, če prednožiš in se nato z zamahom nog istočasno nagneš na d. roko.
3. Vzmik spredaj — premah odnožno z d. — premah odnožno z l. v sed snožno — preprijem v podprijem — sklek — $\frac{1}{1}$ obrat v d. desnoročno v sklek spredaj — seskok.
4. Vzmik spredaj — premah odnožno z d. — toč v zavesi v d. podkolenu nazaj — spač v vis vzosno spredaj — polagoma zgiba stojno.
5. Ponavljaj odbočko v obe strani in toč v zavesi!

19. ura

Drog doskočno: Osnova: podmetno koleb — naupor v zavesi v d. podkolenu.

1. Z zibom podmetno koleb — zakoleb — s predkolebom prevlek in podmetno koleb v visu zadaj — s predkolebom seskok.
2. Z zibom podmetno koleb — s predkolebom zavesa v d. podkolenu — zakolebom naupor v zavesi — odnožka z l. v stojo na tleh.
3. Z zibom podmetno koleb — zakoleb — s predkolebom $\frac{1}{1}$ obrat v l. levoročno v vis z dvoprijemom — v zakolebu seskok. Vaditelj varuj pri obratu!
4. Z zibom zavesa v podkolenih — kolebanje v zavesi — z zakolebom vzročiti — v predkolebu seskok.
5. Ponovi naupor v zavesi v d. podkolenu in zibanje!
6. Z zibom prevlek v vis zadaj — s spuščanjem l. roke $\frac{2}{1}$ (dvojni) obrat v d. desnoročno v vis z nadprijemom — z zibom seskok.

20. ura

Drog dočelno: Osnova: toč v vzpori spredaj nazaj — meti odbočno — odbočka — podmet.

1. Vzmik spredaj — prednožiti — z zanoženjem seskok.

2. Naskokoma vzpora — prednožiti — zanožiti — prednožiti odbočka (v poljubno stran).
3. Z zapotekom naupor v zavesi v d. podkolenu — premah odnožno z d. nazaj — prednožiti — zanožiti — toč v vzpori spredaj nazaj — z zanoženjem odbočka. Toč ti uspe, če po zanoženju nasloniš trebuh k žrdi ter se istočasno, ko prednožuješ nagneš nazaj, ter tako povečaš vrtilno silo.
4. Naskokoma vis vzosno — podmet.
5. Z zapotekom naupor v zavesi v d. podkolenu — toč v zavesi v d. podkolenu — $\frac{1}{1}$ obrat v l. — spad v vis vzosno spredaj — polagoma v zgibo stojno.

21. ura

Drog doskočno: Osnova: kolebanje z obrati — ročkanje.

1. Na d. kraju droga: z zibom podmetno koleb — v zakolebu ročkanje v l. soročno — v predkolebu seskok.
2. Na d. kraju droga: z zibom podmetno koleb — s predkolebom $\frac{1}{1}$ obrat v l. levoročno v vis z dvoprijemom — s predkolebom $\frac{1}{1}$ obrat v d. desnoročno v vis z dvoprijemom — v zakolebu seskok s $\frac{1}{2}$ obratom v d.
3. Z zibom zgiba. Ponavljati!
4. Z zibom podmetno koleb — z zakolebom ročkanje skrižno z d. čez l. (v prvem zakolebu preprimeš z d. čez l., v naslednjem zakolebu preprimeš z l. v stran) — v predkolebu seskok.

22. ura

Drog dočelno: Osnova: naupor v zavesi v d. podkolenu — toči v zavesi, v vzpori spredaj nazaj — obrati — podmet.

1. Z zapotekom naupor v zavesi v d. podkolenu — toč v zavesi v d. podkolenu nazaj — $\frac{1}{1}$ obrat v l. v vzporo jezdno — spad v vis vzosno spredaj — polagoma v zgibo stojno. Spad v vis vzosno vadi tako, da se najprej nagneš nazaj in nato se šele zlomiš v bokih, nogi imej iztegnjeni in ne vleci noge prezgodaj ven. Glej, da obdržiš zunanjo nogo ob drogu.
2. Z zapotekom naupor v zavesi v d. podkolenu — toč v zavesi v d. podkolenu nazaj — preprijem z l. v podprijem — premah odnožno z d. s celim obratom v l. v vzporo spredaj — podmet.
3. Kakor vaja 3., le da dodaš po obratu še toč v vzpori spredaj nazaj.
4. Vadi odbočko, podmet naprej — nazaj.

23. ura

Drog doskočno: Osnova: podmetno koleb — naupor trzoma v sklek.

1. Z zibom podmetno koleb — s prevlekom podmet nazaj.
2. Z zibom podmetno koleb — s predkolebom naupor v zavesi

- v d. podkolenu — preprijem z l. v podprijem — premah odnožno z d. s celim obratom v l. v vzporo spredaj — podmet.
3. Z zibom naupor trzoma raznoročno v sklek — vzpora — podmetno koleb — v predkolebu seskok. Podmetno koleb napravi takole: po spadu v vis vzosno se odrini z rokami od droga in se istočasno iztegni v veso.
  4. Z zibom vzmik spredaj — podmetno koleb — s predkolebom prevlek in podmetno koleb v visu zadaj — v drugem predkolebu seskok.
  5. Ponavljaj naupor trzoma v sklek. Za ta naupor mora biti krepak zib združen s trenutno silo pritega, ko sta nogi v podnoženju.

24. ura

Drog nad glavo: Osnova: ponovitev iz vse tvarine; odbočka — toči — naupor v zavesi v podkolenu — obrati v opori — podmeti.

O B J A V E

F. Č.

ŽUPNE STRELSKE TEKME

V celjski sokolski župi ima izmed 62 včlanjenih društev in čet dobra polovica že osnovane strelske odseke, ostale edinice jih šele ustanavljajo. V razvoju župe je važen dogodek, da so se 8. novembra vršile na vojaškem strelišču v Celju prve župne strelske tekme. K tekmi se je prijavilo iz 10 edinic 30 članov in 19 naraščajnikov. Iz Celja je prišlo članov 7, iz Dola pri Hrastniku 1, Gomilskega 2, iz Griž 3, Hrastnika 3, Rimskih toplic 4, Šoštanja 3, Trbovelj 1, Zagorja ob Savi 2 in iz Zidanega mosta 4. Sokolsko društvo Celje je poslalo 15 naraščajnikov, Griže 3 in Rimske toplice 1. Ni dolgo tega, kar se je v župnih edinicah pričelo z vajami v streljanju, zato tudi ni bilo pričakovati posebnih uspehov. Vendar je župa, tako z udeležbo kakor s tekmami samimi zadovoljna. Na daljavo 200 m so člani tekmovali v treh položajih, leže, kleče in stoje, naraščaj v dveh položajih samo leže z naslonom in brez naslona puške. V vsakem položaju so tekmovalci oddali po pet strelav. Posameznikom sta bila ob nastopu k tekmi dovoljena dva poskusna strela. Vrste so dosegle uspehe: prvo mesto Celje s 74, drugo Šoštanj s 63 in tretje Griže z 61 točkami. Posamezniki so se uvrstili sledeče: I. Dečman Rudolf, Celje in Gregl Lado, Zagorje ob Savi, vsak po 43 točk, II. Jurhar Ludvik, Griže 36 točk, III. Karba Drago, Šoštanj 33 točk, IV. Kodela Slavko, Celje 31 točk, V. Hameršek Emil, Dol pri Hrastniku, Razpotnik Srečko, Zidani most in Vedernjak Maks, Rimske toplice, vsi po 29 točk. Med naraščajniki je I.

Lakner Edo s 53, II. Milošević Romi s 46, III. Berk Ivan s 34, IV. Jenko Rado s 30, V. Vučko Franc z 29 in VI. Klepej Ivan z 28 točkami, vsi iz Celja. Iz prednjih podatkov je razvidno, da so med naraščajniki boljši strelci kakor med člani.

Tekme je vodil s pomočjo brata župnega prednjaka Prestorja, poročnik brat Tkalčec. Vodil jih je spretno in skrbno. Imel je dosti truda.

Župni strelski tečaj meseca avgusta in njemu sledeča župna strelska tekma bo gotovo mnogo doprinesla k razvoju strelskega pouka v celjski sokolski župi. Češkoslovaški Sokol je priredil 19. in 20. septembra t. l. v Libercih strelske tekme, ločeno po oddelkih, člani vojaki, člani nevojaki, ti skupini zopet posebej kot mlajši in starejši z malokalibersko in vojaško puško, s slednjo na daljavo 300 m.

V streljanju še sedaj zaostajamo za našimi severnimi brati. Tečaj in tekma sta pokazala, da je v naših edinicah zanimanja in veselja do vaj v streljanju. Z rednimi vztrajnimi vajami se bo tudi celjska sokolska župa povzpela v tej panogi do lepih uspehov. Želimo, da bi se jih že prihodnje leto veselili.

Sokolski pevski večer v Velenju. V soboto, 17. oktobra je tretjič nastopil velenjski sokolski pevski odsek s samostojnim pevskim večerom. Številna udeležba občinstva je bila v največje zadoščenje in priznanje požrtvovalnim pevcem, ki širijo s petjem ljubezen do lepega in dobrega. Odsek, ki šteje 10 pevcev, je lepo in harmonično odpel 18 pesmi, katerih polovico je zavzemala koroška narodna pesem. Večer je bil posvečen koroškemu mlademu pevcu Mateju Habihu in vsem žrtvam koroškega plebiscita in Rapalla, katerih spominske dneve obhajamo vsako leto v žalostnem jesenskem času. Njih žrtev iz ljubezni do domovine je kakor visoka pesem. Naš pevski odsek goji to pesem v nadi, da pride dan, ko se bo svobodno razlegala po vsej naši zemlji. Zbor, ki nam je nudil nepozabno lep večer, vodi z vso ljubeznijo in požrtvovalnostjo pevovodja Prelovec Rado.

IZ ŽUPE CELJE

Propagandni teden za sokolski tisk. V času od 13. do 20. decembra bodo naši bratje prosvetarji zaposleni s širjenjem sokolskega tiska. Takoj prvi dan sokolskega tiskovnega tedna bodo imeli predavanje o važnosti sokolske organizacije. Spisek vseh naročnikov na posamezne sokolske liste so si že davno preskrbeli. Sedaj bodo skrbeli le za to, da se spisek poveča z novimi naročniki. Posebno bodo pazili, da si vsi funkcionarji naročijo sokolska glasila. Saj si je težko misliti sokolskega odbornika, ki nima niti enega sokolskega lista. »Sokolski glasnik« je nekako naše uradno glasilo. Zato mora biti temu primerno raz-

širjen. Naraščaj razveseliti s »Sokoličem«, deco z »Našo radostjo«. Prosvetarji in referenti prosvetnih odborov ne morejo pogrešati odlično urejevane »Sokolske prosvete«, kakor ne moreta pogrešati prednjak ali prednjačica poučnega strokovnega lista »Sokol«. Glede našega župnega glasila »Vestnik sokolskih žup Celje in Kranj« smo si vsi edini v tem, da moramo število naročnikov podvojiti. Vse preveč smo se navadili nanj, da bi mu mogli odpovedati svojo naklonjenost. Bratje knjižničarji in sestre knjižničarke bodo v navedenem tednu z natančnostjo pregledali družstvene knjižnice in ugotovili, so li vsi imenovani listi tudi v zadostnem številu naročeni za knjižnico in če je zastopana vsa sokolska literatura. Vsak član naše organizacije je dolžan, da prispeva k uspehu tedna za sokolski tisk.

Sokolska Petrova petletka. V edinicah našega Saveza se sedaj največ razpravlja in sklepa o sokolski Petrovi petletki. V sokolskih listih čitamo razna poročila, ki končajo vsa z isto željo, kako bi mogle posamezne edinice doseči že prvo leto petletke čim vidnejše izredne uspehe. Župe, društva in čete so si nadele različne naloge, trdno odločene, da jih neokrnjeno izvedejo. Naša župa je na petletko opozorila z uvodnim člankom brata starešine Smertnika v 8. številki »Župnega vestnika«. Izdana je bila tudi posebna okrožnica in kakor izvemo, so si nekatere edinice že napravile načrt, druge zopet sklicujejo sestanke, kjer se posvetujejo o zasnovah petletke. Ponekod bodo razglasili zasnovani načrt petletke na sokolski praznik 1. decembra. Vse edinice brez izjeme bodo na rednih občnih zborih meseca januarja 1937. stopile pred zborujoče brate in sestre z že izdelanimi predlogi in načrti. Prihodnje poletje bomo že lahko ocenjevali uspehe včlanjenih društev in čet.

Črtana edinica. Z odobrenjem bratskega Saveza štev. 13411/1936 je župna uprava črtala bratsko sokolsko društvo Medija-Izlake, srez Litija, ker so prenehali pogoji za obstoj društva.

„Sokolska prosveta“. Izšla je 7. in 8. kot dvojna številka »Sokolske prosvete«, glasila saveznega prosvetnega odbora. Ako bi se hoteli pomuditi pri posameznih člankih in prispevkih, bi morali »Sokolski prosveti« posvetiti več prostora, za kar nam pa naš skromni prostor ne zadostuje. Povedati moramo, da pišejo v list naši najboljši sokolski pisci in je njegovo urejevanje na višku, ki nam je po pravici v ponos. Glasilo se po svoji vsebini samo najlepše priporoča in je želeti, da bi ne bilo sokolskega prosvetnega funkcionarja, ki bi ne bil nanj naročen. V knjižnice naših društev in čet spada ta revija s stalno vrednostjo.

Občni zbor. Župa bi po svojih zastopnikih rada prisostvovala vsem društvenim in četnim občnim zborom. Poslala je bratskim edinicam okrožnico, kdaj nameravajo sklicati skupščino. Kjer so si sedeži edinic blizu, je župa sama predlagala dan in uro občnega zbora. Od dveh strani smo prejeli odgovor, da je skup-

ščina dopoldne neizvedljiva, vsled česar sklepamo, da bo le v redkih primerih mogoče obiskati en dan dva občna zbora. Na vsak način naj bratska društva odgovorijo na vprašanja čimpreje.

Naročnikom!

Priložene so **položnice**, oziroma ste jih prejeli po pošti. Prosimo, poravnajte naročnino še pred koncem leta.

IZ ŽUPNEGA TO

IZ SEJE ŽUPNEGA TO, DNE 15. NOVEMBRA 1936.

Poročila načelništva: izvršene župne prireditve: župni zlet 13. in 14. junija v Celju združen s tekmami vseh oddelkov članstva, naraščaja in dece, medžupne plavalne tekme 15. in 16. avgusta v Rogaški Slatini med župami: Ljubljana, Novo mesto, Maribor in Celje, nadalje župne plavalne tekme v Zidanem mostu, medžupne lahkootletske tekme v Zagrebu o priliki proslave rojstnega dne Nj. Vel. kralja Petra I, I. strelske župne tekme v Celju, dne 8. novembra. Poleg tega so bile razne lahkootletske tekme in tekme v odbojki po okrožjih.

Poročila okrožnih načelnikov so bila zadovoljiva, saj so bila zelo delavna skoro vsa okrožja. Pri tem se je pokazala velika pridobitev okrožnih načelnikov, ki imajo nalogo, da društva po svojih okrožjih oživijo, nadzorujejo in pri delu podpirajo. Vsega skupaj imamo 10 okrožij.

Iz brežiškega okrožja se izloči društvo Kozje in se dodeli sevniškemu okrožju.

Po okrožjih se bodo vršili v mesecu januarju in februarju razni prednjaški tečaji, ki jih bodo po večini izvedli okrožni načelniki sami na podlagi snovi, ki jo prejmejo od župnega načelništva.

Predvidena sta tudi dva župna tečaja in sicer za članice od 8. do 20. decembra 1936, za člane od 8. do 20. januarja 1937 v Celju. Tečaj bosta vodila savezna prednjačica in savezni prednjak s pomočjo članov in članic župnega TO.

Stroške za prehrano in prenočišče nosi župna uprava.

Prijave pošljite župnemu načelništvu. Poseben razpis sledi.

Dvodnevni tečaj za sodnike in sodnice se vrši prihodnje leto.

Tekmovalno snov za člane in moški naraščaj izda v kratkem savezno načelništvo. Tekme se bodo izvršile po okrožjih.

Tekme članic in ženskega naraščaja se izvršijo po že določenem saveznem predpisu na način, ki je veljal za članice že lansko leto. Priprava za te tekme je vadba prvin v knjižici »Vaje na orodju«. Za članice velja prva in druga stopnja za nižji oddelek, tretja in četrta stopnja za srednji oddelek in peta stopnja za višji oddelek. Za naraščaj druga stopnja za nižji in četrta za višji oddelek.

Tekme se delijo v dva dela. Prvi del: 1. izkušnje iz sokolske misli (tri vprašanja), 2. proste vaje, 3. vaje v vesi, 4. vaja v opori, 5. preskok čez orodje. Drugi del: 1. skok v višino, 2. suvanje krogle oberočno, 3. tek na 60 m. Prvi del tekem je izvršiti do 30. aprila 1937 in drugi del do 31. oktobra 1937.

Gradivo za tekme dece v naši župi se naknadno objavi.

Sklene se pozvati strelske odseke, da bolj urijo svoje članstvo v streljanju.

Župne proste vaje, ki so jih sestavili člani župnega TO se pregledajo 8. decembra v Celju in je s tem rok za predložitev podaljšan do 8. 12. t. l.

Pravilnik okrožij se sprejme z nekaterimi spremembami.

Pravilnik za okrožja se razpošlje društvenim načelnikom.

Društva se pozove, da osnujejo pri svojih društvih mladinske prednjaške zборе. Župno načelnštvo jim pošlje na željo v pomoč tozadevni poslovnik. Mladinske odseke imajo osnovane društva : Celje, Zagorje, Laško, Trbovlje.

V sokolski službi, domovini, človeštvu!

Diplome naj bratske edinice izročijo tekmovalcem(kam) pri proslavi praznika Narodnega uedinjenja.

POSOJILNICA V RADOVLJICI, reg. zadr. z o. por. obstoji že 45 let in je tedaj najstarejši denarni zavod v radovljiškem srezu

CELJSKA MESTNA HRANILNICA

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča ter naložbam cerkvenega in občinskega denarja posveča posebno pažnjo. Hranilnica daje posojila na zemljišča po najnižji obrestni meri. Vse prošnje rešuje brezplačno

Za hranilne vloge jamči
poleg premoženja hranilnice

ŠE MESTO CELJE

z vsem premoženjem in z
vso davčno močjo

Magnezijo v kockah — Fotografske
aparate — Fotografski materijal

vse to dobite po ugodnih cenah v drogeriji

„Sanitas“
CELJE · LJUBLJANA, TYRŠEVA ULICA 5
ali pa v **TRBOVLJAH**

Telovadne potrebščine

t. j. majce, čevlje, hlače in žoge za
odbojko in hazeno!

Velika izbira

otroških
vozičkov
in
dečje opreme

Ustanovljena leta 1881

Lastna hiša Narodni dom

Celjska posojilnica d. d. v Celju, Celje

Sprejema hranilne vloge na knjižice
in tekoči račun ter nudi za nje popolno
varnost in ugodno obrestovanje

Kupuje in prodaja devize in valute
Izdaja uverenje za izvoz blaga

Glavnica in rezerve nad Din 16,500.000.—

Podružnici: Maribor, Šoštanj

NA DROBNO!

Pooblaščen knjigarna

NA VELIKO!

Franc Leskovšek, Celje, Glavni trg 16

Trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami, umetni-
namami in muzikalijami — Prodaja monopolnih zvezkov in tiskovin

Pošt. hran. rač. Ljubljana 16.143

SAVINJSKA POSOJILNICA V ŽALCU

REGISTROVANA ZADRUGA Z NEOMEJENO ZAVEZO

Ustanovljena leta 1881

nudi popolno varnost za vloge na hranilne knjižice in v tekočem računu ter
jih obrestuje najugodneje -- Hmeljarji! Nalagajte denar pri domačem zavodu!

Račun poštne hranilnice št. 10.994

Brzjavni: „Posojilnica“

Telefon št. 2.

BLAGAJNIŠKE URE

Ob delavnikih od 8. do 12. in od 14. do 18. ure, ob nedeljah in praznikih od 9. do 11. ure

FRANJO DOLŽAN, CELJE, ZA KRESIJO TELEFON ŠTEV. 245

kleparstvo, vodovodne inštalacije, strelovodne naprave

Se priporoča vsem bratom in bratskim edinicam v slučaju potrebe za c. naročila

Prevzemam vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča

dela in popravila — Cene zmerno — Postrežba točna in solidna